

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 179/ກຜທ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ມັງກອນ 2024

ບົດລາຍງານ

ຮຽນ: ທ່ານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປລາວ ທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືຢ່າງສູງ,

ເລື່ອງ: ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໄລຍະ ປີ 2021-2023.

- ອີງຕາມດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບ
ເລກທີ 636/ນຍ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2021.
- ອີງຕາມມະຕິກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາວາລະແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂ
ສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ສິງຫາ 2021.
- ມະຕິ 07/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ຕຸລາ 2021 ວ່າດ້ວຍການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຂັ້ນ
ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານ
ເສດຖະກິດ-ການເງິນ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາງໜ້າໃຫ້ກອງເລຂາວຽກງານວາລະແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຂໍຮຽນລາຍງານກ່ຽວກັບການສະຫຼຸບຕີລາຄາສະພາບການຈັດຕັ້ງວຽກ
ງານວາລະແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ (ໃນໄລຍະປີ 2021-2023)
ເຊິ່ງມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

I. ສະຫຼຸບຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ໃນໄລຍະ ປີ 2021-2023.

ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍໃນການກໍານົດວາລະແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເສດຖະກິດ-ການ
ເງິນແມ່ນ: ເພື່ອສ້າງຖານການຜະລິດຕິດພັນກັບມິຖານລາຍຮັບທີ່ໜັ້ນທ່ຽງ, ສຸມໃສ່ການປະຢັດດ້ານການຟຸມເຟືອຍ,
ສ້າງການສະສົມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແນ່ໃສ່ແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ທັງສືບຕໍ່ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດໃຫ້ໄປຕາມທິດ
ທີ່ພັກເຮົາໄດ້ກໍານົດໄວ້. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ການປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ເນື້ອແທ້ແມ່ນມາດຕະການທີ່ຮອບດ້ານ ແລະ
ຄົບຊຸດ ສໍາລັບການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນ 5 ວຽກຈຸດສຸມ
ທີ່ມີໜ້າທີ່ຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ໜັ້ນເດັ່ນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ວຽກຈຸດສຸມການສົ່ງເສີມການຜະລິດ-ການບໍລິການ ເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ແລະ ເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ.

1.1 ຂະແໜງກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້:

- ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມສົ່ງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍ ການຜະລິດສິນຄ້າກະສິກໍາຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີທ່າແຮງ ໂດຍສະເພາະການຮັບປະກັນການຜະລິດສະບຽງອາ ຫານໃຫ້ພຽງພໍສະໜອງການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດເຂົ້າ, ພືດຜັກ, ຊີ້ນ, ປາ ແລະ ໄຂ່ ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ ການຜະລິດໃນສິນຄ້າສະບຽງອາຫານເພື່ອຊົມໃຊ້ພາຍໃນສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມແຜນການໃນໄລຍະປະຕິວັດວາລະ ແຫ່ງຊາດ.

- ສໍາເລັດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກໍານົດບັນດາລາຍການສິນຄ້າເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າປະເພດພືດຜັກຕ່າງໆ ປະ ກອບ ມີ 2 ບັນຊີ ເຊິ່ງໃນເມື່ອກ່ອນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການກໍານົດຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ນີ້ຈະເປັນພື້ນຖານຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ໃນຕໍ່ໜ້າ, ພ້ອມທັງກໍານົດປະເພດແນວພັນພືດ ແລະ ສັດ ທີ່ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມຕ້ອງການນໍາເຂົ້າ ແລະ ປະເພດທີ່ ເຮົາສາມາດສະໜອງໄດ້ພາຍໃນ. ໃນບາງແຂວງບາງທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ພະຍາຍາມຊຸກຍູ້ຜູ້ປະກອບການພາຍໃນ ຂະຫຍາຍ ການຜະລິດປຸຍ, ຝຸ່ນ ແລະ ຫົວອາຫານສັດ ຫຼື ດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃນຂະແໜງການຜະລິດດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ ການສະໜອງພາຍໃນ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນລະດັບໜຶ່ງ.

- ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ການຜະລິດປຸງແຕ່ງກະສິກໍາເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ໂດຍສະເພາະ ສາມາດ ຜະລິດຫົວອາຫານສັດໄດ້ 391.000 ໂຕນ ກວມ 68% ຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ແລະ ຜະລິດຝຸ່ນໄດ້ 974.000 ໂຕນ ກວມເອົາ 48,7% ຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ.

- ໄດ້ສໍາເລັດການເຈລະຈາດ້ານສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມພືດ (SPS) ເພື່ອເປີດຕະຫຼາດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 25 ລາຍການ ໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ເຊິ່ງຈະເປັນເງື່ອນໄຂສໍາຄັນໃນການຊຸກຍູ້ການຜະລິດກະສິ ກໍາ ເພື່ອການສົ່ງອອກໃນໄລຍະຕໍ່ໜ້າ.

- ສະນັ້ນ, ໃນໄລຍະປີ 2021-2023 ສາມາດສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ເປັນມູນຄ່າທັງໝົດ 4,28 ຕື້ໂດ ລາສະຫະລັດ ຫຼືສະເລ່ຍ 1.427 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ, ທຽບໃສ່ມູນຄ່າການສົ່ງອອກກ່ອນໄລຍະວາລະແຫ່ງຊາດ ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 575 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ/ປີ (ປີ 2020 ມູນຄ່າສົ່ງອອກ ສາມາດບັນລຸໄດ້ 852,83 ລ້ານໂດລາ ສະຫະລັດ). ໃນນັ້ນ, ມັນຕົ້ນ ສົ່ງອອກເປັນມູນຄ່າ 336,25 ລ້ານໂດລາຕໍ່ປີ ລົ່ມການສົ່ງອອກປົກກະຕິ ປະມານ 205% (ປີ 2020 ມີມູນຄ່າ 110 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ); ຢາງພາລາ ບັນລຸໄດ້ 312,94 ລ້ານໂດລາຕໍ່ປີ ລົ່ມການສົ່ງ ອອກ ປົກກະຕິ ປະມານ 58,8% (ປີ 2020 ບັນໄດ້ 196,9 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ); ໝາກກ້ວຍ ສົ່ງອອກປະມານ 247 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ ລົ່ມການສົ່ງອອກປົກກະຕິ 28,7% (ປີ 2020 ມີມູນຄ່າ 192 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ).

- ສໍາລັບການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນປຸງແຕ່ງກະສິກໍາ ປະກອບມີ ກາເຟສໍາເລັດຮູບ, ເຂົ້າສານ, ແບັງມັນຕົ້ນ, ຢາງພາລາ, ນໍ້າຕານ, ກາກນໍ້າຕານ, ຜະລິດຕະພັນໄມ້, ເຟນິເຈີ ແລະ ອື່ນໆ. ມູນຄ່າສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ສາມາດບັນລຸໄດ້ ໃນປີ 2021 ປະມານ 300 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ, ປີ 2022 ບັນລຸໄດ້ 418,7 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ປີ 2023 ບັນລຸໄດ້ 346,5 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ.

1.2 ດ້ານອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ:

ໄດ້ຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ປະກອບການພາຍໃນ ຂະຫຍາຍການຜະລິດສິນຄ້າອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ ເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ຈໍານວນໜຶ່ງ ເຊິ່ງມີຜົນຄວາມຄືບໜ້າດັ່ງນີ້:

- (1) ການຜະລິດຊີ້ມັງ: ປະຈຸບັນທົ່ວປະເທດມີໂຮງງານຊີ້ມັງ 21 ແຫ່ງ, ລວມກຳລັງການຜະລິດທັງໝົດ 16.337.500 ໂຕນ/ປີ. ໃນໄລຍະປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ (2021-2023) ສາມາດຜະລິດຕົວຈິງ ສະເລ່ຍ 5.299.157 ໂຕນ/ປີ ທຽບໃສ່ ປີ 2020 ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 21,48% ຕໍ່ປີ ສາມາດຕອບສະໜອງຕະຫຼາດພາຍໃນໂດຍທົ່ວໄປ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີການນຳເຂົ້າຊີ້ມັງສະເລ່ຍ ປະມານ 295.000 ໂຕນຕໍ່ປີ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຄງການກໍ່ສ້າງຂອງການລົງທຶນຕ່າງໆ.
- (2) ເຫຼັກເສັ້ນ ແລະ ເຫຼັກຮູບປະພັນ: ໃນໄລຍະວາລະແຫ່ງຊາດ ສາມາດຜະລິດໄດ້ ສະເລ່ຍປະມານ 368.450 ໂຕນ ຕໍ່ປີ ທຽບໃສ່ການຜະລິດປົກກະຕິໃນປີ 2020 ບັນລຸໄດ້ 264.527 ໂຕນ, ເຊິ່ງສາມາດຕອບສະໜອງການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ປະມານ 71,7%. ພ້ອມດຽວກັນ, ມີການນຳເຂົ້າ ເຫຼັກເສັ້ນ ແລະ ເຫຼັກຮູບປະພັນສະເລ່ຍ 164.166 ໂຕນຕໍ່ປີ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫ່ຍແມ່ນການນຳເຂົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ໂຄງການ ແລະ ເຫຼັກຮູບປະພັນບາງຊະນິດ ບໍ່ສາມາດຜະລິດໄດ້ພາຍໃນ.
- (3) ທໍ່ຢາງ: ທົ່ວປະເທດມີໂຮງງານທໍ່ນໍ້າຂະໜາດໃຫຍ່ 3 ແຫ່ງ, ມີຄວາມສາມາດຜະລິດໄດ້ 103.447 ໂຕນ/ປີ. ໃນໄລຍະປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ສາມາດຜະລິດທໍ່ຢາງໄດ້ ປະມານ 10.327 ໂຕນຕໍ່ປີ ທຽບໃສ່ປີ 2020 (8.135 ໂຕນ) ເພີ່ມຂຶ້ນ 26,9% ຕໍ່ປີ ເຊິ່ງສາມາດຕອບສະໜອງການຊົມໃຊ້ພາຍໃນໄດ້ 36,6% ແລະ ມີການນຳເຂົ້າສະເລ່ຍ 14.878 ໂຕນຕໍ່ປີ.
- (4) ນໍ້າສີ: ມີໂຮງງານນໍ້າສີທັງໝົດ 6 ແຫ່ງ, ມີຄວາມສາມາດຜະລິດໄດ້ 23.888 ໂຕນ/ປີ. ໃນໄລຍະປີ 2021-2023, ສາມາດຜະລິດໄດ້ສະເລ່ຍ ປະມານ 19.000 ໂຕນຕໍ່ປີ, ສົມທຽບກັບການຜະລິດໃນປີ 2020 (17.025 ໂຕນ) ເພີ່ມຂຶ້ນ 11,65% ຕໍ່ປີ ເຊິ່ງສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນໄດ້ 61,35% ແລະ ມີການນຳເຂົ້າສະເລ່ຍ ປະມານ 17.855 ໂຕນຕໍ່ປີ.

1.3 ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່:

ອັນພື້ນເດັ່ນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ເພື່ອສົ່ງອອກ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບເຂົ້າສູ່ງົບປະມານ ໂດຍໄດ້ອະນຸຍາດເຊັນສັນຍາໂຄງການພັດທະນາບໍ່ແຮ່ໃນຮູບແບບທົດລອງທັງໝົດ 93 ບໍລິສັດ ເຊິ່ງສາມາດສົ່ງອອກແຮ່ທາດໃນໂຄງການທົດລອງ ໄດ້ປະມານ 155 ລ້ານໂຕລາສະຫະລັດ ເທົ່າກັບ 26,31% ຂອງການສົ່ງອອກທັງໝົດ. ສຳລັບການປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນຕໍ່ງົບປະມານລັດ ຈາກໂຄງການທົດລອງຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ບັນລຸໄດ້ທັງໝົດ 204,52 ລ້ານໂຕລາສະຫະລັດ ແລະ 962,21 ຕື້ກີບ.

- ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າຍຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງ:

- ❖ ບໍລິສັດລົງທຶນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ປະຕິບັດ ໄປຕາມມາດຖານເງື່ອນໄຂຂອງການລົງທຶນດ້ານແຮ່ທາດ ແລະ ຫຼາຍໂຄງການ ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມເຕັກນິກວິຊາການ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂາດການຄົ້ນຄວ້າເລິກເຊິ່ງ ແລະ ດຳເນີນການໃນໄລຍະສັ້ນ.
- ❖ ເນື້ອທີ່ສຳປະທານ ພົບພໍ້ກັບບັນຫາການທັບຊ້ອນເນື້ອທີ່ກັນ ເນື່ອງຈາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດ ຫຼືພື້ນທີ່ ທີ່ຈະເຮັດທົດລອງ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ. ບັນຫາສາຄັນ ແມ່ນຂາດຂໍ້ມູນ ແລະ ຂາດການປະສານງານທີ່ດີ.

- ❖ ການຂົນສົ່ງແຮ່ທາດ ພົບເຫັນບັນຫານໍ້າໜັກເກີນມາດຕະຖານ ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງຫຼວງ ເປ່ເພ, ການຂົນສົ່ງສ່ວນໃຫ່ຍ ແມ່ນດໍາເນີນການໂດຍບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ. ພ້ອມນັ້ນ, ການຂຸດຄົ້ນຕາມສາຍ ນໍ້າ ຍັງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ເຮັດໃຫ້ ນໍ້າຂຸ່ນ ບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້.

ໄດ້ດໍາເນີນການປະເມີນການເຮັດທົດລອງຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດໂດຍໄດ້ປະເມີນຈັດປະເພດບັນດາບໍລິສັດ ທີ່ໄດ້ ຮັບການອະນຸມັດ ເຊິ່ງຜ່ານການປະເມີນຕົວຈິງສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າໃນຈໍານວນ 93 ບໍລິສັດໄດ້ຮັບລະດັບດີຫຼາຍ ມີ ພຽງ 3 ບໍລິສັດ, ລະດັບດີມີ 11 ບໍລິສັດ, ລະດັບກາງມີ 39 ບໍລິສັດ, ລະດັບອ່ອນມີ 40 ບໍລິສັດ ແລະ ລະດັບອ່ອນ ຫຼາຍ 0 ບໍລິສັດ. ຜົນດັ່ງກ່າວໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າບັນດາບໍລິສັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການທົດລອງຍັງບໍ່ທັນຮັບປະກັນໄດ້ ດ້ານຫຼັກການຄວາມເປັນມີອາຊີບ.

1.4 ຂະແໜງການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວ: ໄດ້ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ພາກທຸລະກິດຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ ໃນແຕ່ລະແຂວງທີ່ ມີທ່າແຮງ ປັບປຸງການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງຮອບດ້ານ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຈໍານວນນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາ ສປປລາວ ໃນປີນີ້ ບັນລຸໄດ້ ປະມານ 3,2 ລ້ານເທື່ອຄົນ ເພີ່ມຂຶ້ນເກີນ 2 ເທົ່າ ສົມທຽບໄລຍະດຽວກັນຂອງປີ 2022 ເຊິ່ງມີທ່າອ່ຽງຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນພາຍຫຼັງຈາກການປິດປະເທດໃນໄລຍະການລະບາດພະຍາດໂຄວິດ 19. ຄາດ ວ່າໄດ້ສ້າງລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ປະມານ 600-700 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ກໍມີ ທ່າອ່ຽງຂະຫຍາຍຕົວ ເຊິ່ງໃນປີ 2023 ຄາດວ່າບັນໄດ້ 1,4 ລ້ານເທື່ອຄົນ.

1.5 ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ: ໄດ້ຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍການບໍລິການການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ແລະ ສິນຄ້າສົ່ງອອກ ເປັນຕົ້ນ ແຮ່ເຫຼັກ, ຢາງພາລາ, ແບັງມັນຕົ້ນ, ບຸຍເຄມີ ແລະ ອື່ນໆ; ພ້ອມນັ້ນ ໄດ້ສໍາເລັດການເປີດ ບໍລິການບົກ 3 ແຫ່ງ ແລະ ກໍາລັງເລັ່ງຊຸກຍູ້ການລົງທຶນໃນເຂດທ່າບົກນາເຕີຍ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງລາຍຮັບ ຈາກຂະແໜງການບໍລິການຂົນສົ່ງ ແລະ ໂລຈິສຕິກ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ.

2. ວຽກຈຸດສຸມການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການເກັບລາຍຮັບບົກປະມານ

ໄດ້ຕັ້ງໜ້າປະຕິບັດຄໍາສັ່ງເລກທີ 18/ນຍ ວ່າດ້ວຍ ການເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ດ້ານການຮົ່ວໄຫລຂອງ ລາຍຮັບບົກປະມານ ເຊິ່ງໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການເກັບຖານລາຍຮັບໃໝ່ຈໍານວນໜຶ່ງ ແລະ ຫັນເປັນທັນສະໄໝໃນ ການເກັບລາຍຮັບ ເປັນຕົ້ນ:

- ການແກ້ໄຂລິດນໍາເຂົ້າບໍ່ຖືກຕ້ອງເກັບລາຍຮັບໄດ້ 361,36 ຕື້ກີບ ໃນຈໍານວນທີ່ແກ້ໄຂແລ້ວ 22.230 ຄັນ.
- ການທົດລອງຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດມອບພັນທະໄດ້ 962.211.680.740 ກີບ ກັບ 204.52 ໂດລາ.
- ໂຄງການທົດລອງທຸລະກິດຊັບສິນດິຈິຕອນ ໄດ້ມອບພັນທະ 31,5 ລ້ານໂດລາ ແລະ ຈ່າຍຄ່າບໍລິການໄຟຟ້າ ເປັນມູນຄ່າ 359,9 ລ້ານໂດລາ.
- ສໍາເລັດລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດອາຊີກູດາພຣັດ (NSWA+), ຂະຫຍາຍການນໍາໃຊ້ລະບົບ TAXRIS ແລະ ເຊື່ອມຖານຂໍ້ມູນຂອງອາກອນ ກັບຂະແໜງການທີ່ມີລາຍຮັບອື່ນໆ.
- ດໍາເນີນການທົດລອງມອບຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດທີ່ສູນກາງຄຸ້ມຄອງໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ລາຍຮັບບັນລຸ 3.488 ຕື້ກີບ ເພີ່ມຂຶ້ນ 30,3% ແລະ ອື່ນໆ.

ຜ່ານການປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການດ້ານລາຍຮັບໃນໄລຍະປີ 2021-2023, ສາມາດຕີລາຄາໄດ້ວ່າ ການ ເກັບລາຍຮັບບົກປະມານ ມີທ່າອ່ຽງຂະຫຍາຍຕົວ ທັງດ້ານມູນຄ່າເດັດຖານ ແລະ ທຽບໃສ່ມູນຄ່າ GDP ຄື:

- ໃນປີ 2021 ສາມາດເກັບລາຍຮັບທັງໝົດ ປະມານ 27.178 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 14,13 ຂອງ GDP
- ປີ 2022 ບັນລຸໄດ້ ປະມານ 32.486 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 15,4 ຂອງ GDP
- ປີ 2023 ບັນລຸໄດ້ ປະມານ 48.762 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 18,5 ຂອງ GDP

3. ວຽກຈຸດສຸມການສົ່ງເສີມການປະຢັດ, ຕ້ານການຟຸມເຟືອຍ ແລະ ການແກ້ໄຂໜີ້ສິນ:

ອັນພື້ນເດັ່ນ ແມ່ນໄດ້ສຸມໃສ່ການປະຕິບັດນິຕິກຳດ້ານການປະຢັດລາຍຈ່າຍ ໂດຍສ ເພາະ ດຳລັດເລກທີ 205/ລບ ແລະ ດຳລັດ 599/ລບ ເຊິ່ງໄດ້ສຸມໃສ່ການເບີກຈ່າຍເງິນເດືອນແລະ ເງິນນະໂຍບາຍ ແລະ ສຸມໃສ່ຊຳລະໜີ້ສິນພາຍ ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາ, ອັນສຳຄັນ ແມ່ນໄດ້ສຸມໃສ່ເຮັດໃຫ້ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຫຼຸດລົງ ໃນແຕ່ ລະປີ ໂດຍສະເພາະ ລາຍຈ່າຍດ້ານບໍລິຫານ (ໃນປີ 2021 ຫຼຸດລົງ 2.076 ຕື້ກີບ, ໃນປີ 2022 ຫຼຸດລົງ ປະມານ 3.131 ຕື້ກີບ ແລະ ປີ 2023 ສາມາດປະຕິບັດລາຍຈ່າຍໄດ້ 36,685 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 13,9% ຂອງ GDP ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ງົບປະ ມານເກີນດຸນ 4,6%).

- ໄດ້ປະຕິບັດດຳລັດວ່າດ້ວຍ ລົດຂອງລັດ ໂດຍສຳເລັດການເກັບກຳຂໍ້ມູນລົດລັດ ເປັນຈຳນວນ 37.427 ຄັນ. ໃນ ນັ້ນ, ລົດຢູ່ໃນບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ມີຈຳນວນ 8.959 ຄັນ ລວມທັງລົດພະນັກງານບຳນານ ເອົາໄປນຳໃຊ້ 1.516 ຄັນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະມຸນຂາຍລົດເກົ່າ ທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ແລ້ວມີຈຳນວນ 154 ຄັນ (ລົດໃຫຍ່ 124 ຄັນ). ສຳເລັດການຕິດແຜ່ນກາໝາຍ ນຳໃຊ້ລົດລັດ ແລະ QR Code ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົດໃຫຍ່ ຈຳນວນ 9.240 ຄັນ ເທົ່າກັບ 83% ແລະ ລົດຈັກ 12.956 ຄັນ ເທົ່າກັບ 57% ໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ. ສຳລັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນສຳເລັດຢູ່ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແລະ ກຳລັງສືບຕໍ່ອີກທັງ ໝົດ 16 ແຂວງ.
- ດ້ານການປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ໄດ້ສືບຕໍ່ສຸມໃສ່ການປະຕິຮູບ ແລະ ປັບປຸງລັດວິສາຫະກິດຍຸດທະສາດ ເຊິ່ງ ມີຈຳນວນ 19 ຫົວໜ່ວຍ. ໃນນັ້ນ, ມີ 5 ຫົວໜ່ວຍລັດວິສາຫະກິດຍຸດທະສາດເຄິ່ງຮ້ອນຄື: (1) **ລັດວິສາຫະ ກິດໄຟຟ້າລາວ** ໄດ້ສຸມໃສ່ການປັບປຸງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງບຸກຄະລາກອນຕາມລະບົບວ່າຈ້າງຕາມສັນຍາ, ເຈລະ ຈາກັບເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອເລື່ອນໄລຍະການຊຳລະຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍ, ປັບປຸງລາຄາໄຟຟ້າພາກບໍ່ແມ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນລົງ ແລະ ອື່ນໆ ເຊິ່ງສາມາດຕີລາຄາຄວາມຄືບໜ້າໄດ້ ປະມານ 75%; (2) **ບໍລິສັດໄຟຟ້າລາວມະຫາຊົນ** ໄດ້ສຳເລັດການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ສ້າງແຜນປັບປຸງ ແລະ ພື້ນ ຟຸທຸລະກິດ ເພື່ອດຳເນີນການແກ້ໄຂໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ແຍກການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນຄຸມເຄືອຂອງ ລັດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລາວ; (3) **ລັດວິສາຫະກິດການບິນລາວ** ໄດ້ສຳເລັດແຜນການປະຕິຮູບ ວິສາຫະກິດ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂໜີ້ສິນຄ້າງຊຳລະຕໍ່ທະນາຄານ ດ້ວຍການອອກພັນທະບັດກະຊວງການເງິນ; (4) **ລັດວິສາຫະ ກິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟລາວ** ໄດ້ສຳເລັດການຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງໂຄງຮ່າງອົງກອນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຄືນໃໝ່ ໂດຍ ລວມເອົາ 03 ບໍລິສັດ ເຂົ້າເປັນ 01 ບໍລິສັດ ແລະ ໄດ້ກຳນົດທິດທາງຕໍ່ໜ້າອອກເປັນ 3 ໄລຍະ; (5) **ລັດວິສາຫະ ກິດພັດທະນາກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ** ໄດ້ສຸມໃສ່ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງໂຄງຮ່າງອົງ ກອນ, ໄຈ້ແຍກບັນດາຊັບສິນ-ໜີ້ສິນ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳຄືນໃໝ່, ພ້ອມທັງຮ່ວມທຶນກັບບໍລິສັດເອກະຊົນ, ຄົ້ນຄວ້າດຳເນີນການຍຸບເລີກບໍລິສັດລຸກ ເຊັ່ນ: ໂຮງງານຊີມັງຫຼັງທີ 1 ແລະ ອື່ນໆ.

4. ວຽກຈຸດສຸມການສ້າງສະເຖຍລະພາບດ້ານເງິນຕາ:

- ເລັ່ງແກ້ໄຂສະພາບຄ່າເງິນກີບ, ຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄວບຄຸມອັດຕາເງິນເຟີ້ ໂດຍ (1) ການປັບຂຶ້ນອັດຕາດອກເບ້ຍພື້ນຖານຂອງ ທຫລ ສະກຸນເງິນກີບ ໄລຍະສັ້ນບໍ່ເກີນ 7 ວັນ 3 ຄັ້ງ ຈາກ 3% ຕໍ່ປີ ເປັນ 7,5% ຕໍ່ປີ; (2) ການປັບຂຶ້ນອັດຕາສ່ວນເງິນແຮຝາກບັງຄັບ 3 ຄັ້ງ ຈາກ 5% ເປັນ 8% ສໍາລັບສະກຸນເງິນກີບ ແລະ ຈາກ 5% ເປັນ 10% ສໍາລັບສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ; (3) ຂະຫຍາຍຂອບການການິດອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ທຽບໃສ່ອັດຕາອ້າງອີງປະຈໍາວັນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປລາວ ຈາກລະດັບລະດັບ $\pm 0,25\%$ ມາເປັນ $\pm 7,5\%$ ເພື່ອໃຫ້ອັດຕາແລກປ່ຽນເໝັງຕິງສອດຄ່ອງກັບດຸນຍະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເງິນຕາ; (4) ອອກຈໍາໜ່າຍພັນທະບັດ ທຫລ ສະກຸນເງິນກີບ ໄລຍະສັ້ນ 6 ເດືອນ ສາມງວດ (5 ຄັ້ງ) ມູນຄ່າ 12.000 ຕື້ກີບ ເພື່ອຈໍາໜ່າຍໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ ແນ່ໃສ່ຄວບຄຸມການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະລິມານເງິນ M2; ອອກນິຕິກໍາຈໍານວນໜຶ່ງ ສົມທົບກັບການປັບປຸງກົນໄກຕິດຕາມການນໍາເຂົ້າທຶນ, ການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການໄຫຼເຂົ້າ-ອອກຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ.
- ພ້ອມນັ້ນ, ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກນະໂຍບາຍສົນເຊື່ອພື້ນຟູເສດຖະກິດ ແລະ ອຸດໜູນ ຈໍານວນໜຶ່ງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ບໍລິການພາຍໃນ ໂດຍສະເພາະ ໃນລະດັບຫົວໜ່ວຍ SME.

5. ວຽກຈຸດສຸມຍົກສູງປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ:

- ໄດ້ສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງນິຕິກໍາຕິດພັນກັບວາລະແຫ່ງຊາດດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໄດ້ 11 ສະບັບ ແລະ ນິຕິກໍາລຸ່ມກົດໝາຍຈໍານວນໜຶ່ງ;
- ໄດ້ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງລັດ ຕາມທິດກະທັດຮັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ເຊິ່ງສາມາດຮັບຮອງຕໍາແໜ່ງງານໄດ້ທັງໝົດ 833 ຫົວໜ່ວຍ, ຫຼຸດຈໍານວນລັດຖະກອນລົງ ເປັນຈໍານວນ 5.586 ຄົນ;
- ໄດ້ຊຸກຍູ້ການຫັນຫົວໜ່ວຍວິຊາການທີ່ມີລາຍຮັບໄປສູ່ກຸ້ມຕົນເອງດ້ານງົບປະມານ ຈໍານວນ 5 ພາກສ່ວນ ແລະ ສໍາເລັດການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຫົວໜ່ວຍວິຊາການທີ່ສາມາດມີລາຍຮັບດ້ານວິຊາການ ໂດຍໃນ 109 ຫົວໜ່ວຍສາມາດຫັນໄປເປັນກຸ້ມຕົນເອງດ້ານງົບປະມານ ຈໍານວນ 53 ຫົວໜ່ວຍ.
- ສໍາເລັດການຄົ້ນຄວ້າສ້າງຮ່າງດໍາລັດວ່າ ດ້ວຍການຫັນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານວິຊາການເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະ ຮ່າງດໍາລັດວ່າດ້ວຍພາລະກອນ ຊຶ່ງໄດ້ສະເໜີຜ່ານໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ໃນເດືອນກັນຍາ 2023.

II. ຕີລາຄາດ້ານຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

ຄ່າງຄູ່ກັບຜົນສໍາເລັດທີ່ໄດ້ລາຍງານມາແລ້ວນັ້ນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເນື້ອໃນວາລະແຫ່ງຊາດຍັງມີຈຸດອ່ອນຂໍ້ຄົງຄ້າງຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ອົບຮົມບຸກທະລູ ໃນໄລຍະທ້າຍສະໄໝຂອງການຈັດຕັ້ງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ IX ເຊິ່ງສາມາດຕີລາຄາ ຄືດັ່ງນີ້:

1. ດ້ານການຜະລິດ ແລະ ບໍລິການ ເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ:

- ການສົ່ງເສີມການຜະລິດພາຍໃນສ່ວນໃຫຍ່ ໂດຍສະເພາະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ຍັງບໍ່ທັນມີໂຄງການໃຫຍ່ທີ່ສາມາດສ້າງຕົວແບບແກ່ການສົ່ງອອກ, ການຜະລິດໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນຂະໜາດນ້ອຍກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ຂາດປັດໄຈຊຸກຍູ້ການຜະລິດ. ນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມການຜະລິດເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ຍັງບໍ່ທັນເປັນເອກະພາບ, ຂາດການກໍານົດປະເພດຂອງການຜະລິດ ແລະ ເຂດຜະລິດເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເຮັດໃຫ້ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງບໍ່ມີຈຸດສຸມ; ຂອດການຈໍລະຈອນຂົນສົ່ງສິນຄ້າພາຍໃນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ມີຕົ້ນທຶນສູງ; ການຊຸກ

ຍຸການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບສາງ, ໂຮງອົບ, ໂຮງສີ, ຕະຫຼາດ ແລະ ອື່ນໆ ຍັງບໍ່ຫຼາຍ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງສິນເຊື້ອ ຍັງບໍ່ທັນກວ້າງຂວາງ ແລະ ຂະຫຍາຍໄປສູ່ເຂດການຜະລິດ ກະສິກໍາທີ່ມີທ່າແຮງສົ່ງອອກ ໂດຍສະເພາະ ໂຄງການສິນເຊື້ອທີ່ມີດອກເບ້ຍຕໍ່າ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ແລະ ສາມາດເຂົ້າ ເຖິງຜູ້ຜະລິດທີ່ເຮັດແທ້ທໍາຈິງ.

- ການສົ່ງອອກຕົວຈິງສິນຄ້າກະສິກໍາທີ່ໄດ້ສໍາເລັດການເຈລະຈາເປີດຕະຫຼາດແລ້ວ ຍັງບໍ່ທັນຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ທັນ ຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມໂຄຕ້າທີ່ໄດ້ຮັບ, ເນື່ອງຈາກຂອດການສົ່ງເສີມ ແລະ ຈັດຕັ້ງການຜະລິດກຸ່ມການຜະລິດ, ການ ຜະລິດເປັນຟາມ ຍັງຢູ່ໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນ, ປະຖົມປະຖານ. ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຂາດງົບປະມານ ແລະ ວິຊາການທີ່ມີ ຄວາມຮູ້ລົງຊຸກຍູ້ການຜະລິດຕົວຈິງ, ຂອດການປະສານງານ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງ ຖິ່ນ ຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີ.

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແຮ່ທົດລອງ, ບໍລິສັດຈໍານວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນປະຕິບັດຕາມມາດຖານເງື່ອນໄຂ ແລະ ເຕັກນິກດ້ານແຮ່ທາດ; ໂຄງການຈໍານວນໜຶ່ງ ຂາດການຄົ້ນຄວ້າເລິກເຊິ່ງ ແລະ ດໍາເນີນການໃນໄລຍະສັ້ນ; ເນື້ອທີ່ສໍາປະທານບໍ່ໄດ້ກໍານົດຂອບເຂດພື້ນທີ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຈຶ່ງເກີດມີສະພາບເນື້ອທີ່ທັບຊ້ອນກັນ. ການຂົນສົ່ງແຮ່ ທາດຈໍານວນໜຶ່ງມີນໍ້າໜັກເກີນມາດຕະຖານ ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງເປ່ເພ; ການຂຸດຄົ້ນຕາມສາຍນໍ້າໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທໍາມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມຢູ່ບາງບໍລິເວນ.

2) ດ້ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານລາຍຮັບ ແລະ ອັດຕາເຮືອໄຫຼດ້ານການດັບລາຍຮັບບົບປະມານ

- ເຖິງແມ່ນວ່າ ການເກັບລາຍຮັບງົບປະມານມີທ່າອ່ຽງດີຂຶ້ນ ແຕ່ກໍຍັງມີຫຼາຍຖານລາຍຮັບທີ່ເປັນທ່າແຮງ ບໍ່ ສາມາດເກັບໄດ້, ການຫັນເປັນທັນສະໄໝ ຍັງຊັກຊ້າ ຊຶ່ງຍັງມີຊ່ອງວ່າງຮົ່ວໄຫຼຢູ່ຫຼາຍບ່ອນ. ບັນຫາສໍາຄັນແລ້ວ, ມູນຄ່າລາຍຮັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຖ້າສົມທຽບກັບມູນຄ່າເປັນສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ ເຫັນວ່າ ຍັງບໍ່ສາມາດ ເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ຈໍານວນຫຼາຍ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ທູດຄວາມກົດດັນຕໍ່ການຊໍາລະໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດ.

- ຂອດການປະສານງານ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນລະຫວ່າງຂະແໜງການເງິນ ແລະ ຂົງເຂດເສດຖະກິດ ໂດຍ ສະເພາະ ຕິດພັນກັບຖານຂໍ້ມູນ ຍັງບໍ່ທັນເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມຈອດກັນ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດເກັບລາຍຮັບໄດ້ຢ່າງ ຄົບຖ້ວນ.

3) ດ້ານການສົ່ງເສີມການປະຢັດ, ຍົກສູງປະສິດທິຜົນລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ແລະ ການແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

- ການປະຕິບັດມາດຕະການປະຢັດຍັງບໍ່ທັນກວ້າງຂວາງ, ເຖິງວ່າສາມາດປະຢັດລາຍຈ່າຍດ້ານບໍລິຫານຈໍາ ນວນໜຶ່ງ ແຕ່ຍັງມີຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມງົບປະມານໃນບາງດ້ານທີ່ຈໍາເປັນ.

- ສໍາລັບການປະຕິບັດດໍາລັດວ່າດ້ວຍລົດຂອງລັດ ຍັງມີຫຼາຍພາກສ່ວນ ບໍ່ທັນສໍາເລັດການສັງລວມ ແລະ ຂຶ້ນ ທະບຽນຄຸ້ມຄອງ ຕິດພັນກັບຫຼາຍປັດໄຈ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການຮ່ວມມືຂອງຂະແໜງການທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຍັງບໍ່ສູງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດປະຢັດງົບປະມານຂອງລັດ, ການປະຕິບັດລະບຽບທ້ວາງອອກຍັງບໍ່ທັນ ເຂັ້ມງວດ ເປັນຕົ້ນ ຫຼາຍພາກສ່ວນຍັງນໍາໃຊ້ລົດລັດນອກໂມງການ.

- ການບໍລິຫານໜີ້ສິນ ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຍ້ອນສະພາບເສດຖະກິດພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ເຊັ່ນ: ອັດຕາ ເງິນເຟີ້, ອັດຕາແລກປ່ຽນ, ອັດຕາດອກເບ້ຍ ລວມທັງການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມເຊື່ອຖືດ້ານການເງິນງົບປະມານຂອງ ລັດຖະບານ.

4) ດ້ານການສ້າງສະເຖຍລະພາບດ້ານເງິນຕາ

- ບັນຫາເງິນເຟີ້, ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ຄັງສຳຮອງ ສືບຕໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສະເຖຍລະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ລວມທັງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃນລະດັບຕ່າງກັນ.

5) ດ້ານການປົກຄອງປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ.

- ເຖິງແມ່ນວ່າ ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມປັບປຸງກົງຈັກໃຫ້ກະທັດຮັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ, ມາຮອດປັດຈຸບັນ ຍັງບໍ່ສາມາດປະເມີນໄດ້ດ້ານການປະຢັດງົບປະມານລັດ, ດ້ານປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງຂະແໜງລັດ. ບັນຫາສຳຄັນແມ່ນຈຳນວນລັດຖະກອນ ໃນບາງຂະແໜງການທີ່ສຳຄັນ ເຊັ່ນ: ລັດຖະກອນຄູ ແລະ ແພດໝໍ ຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງວຽກງານຕົວຈິງ ແຕ່ໃນບາງເຂດມີເຫຼືອຈຳນວນຫລາຍ.

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ເຊິ່ງໄດ້ດຳເນີນການທົດລອງໃນຫຼາຍດ້ານ ໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຄົບຖ້ວນທາງດ້ານ ໂດຍສະເພາະ ໃນການສ້າງຖານການຜະລິດພາຍໃນຈຳນວນໜຶ່ງ, ພ້ອມນີ້ ກໍ່ໄດ້ປັບປຸງດ້ານນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ພົວພັນເຖິງດ້ານການສ້າງລາຍຮັບ, ການປະຢັດ, ການຕ້ານຟຸມເຟືອຍ ແລະ ອື່ນໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ອີງໃສ່ບົດຮຽນຖອນຖອດໄດ້ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຫັນວ່າ ຫຼາຍຄາດໝາຍຂອງວຽກຈຸດສຸມ ຍັງບໍ່ທັນສາມາດບັນລຸ ຕາມຄາດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເປັນຕົ້ນ ຖານການຜະລິດພາຍໃນ ຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ຍັງອາໄສການຜະລິດວັດຖຸກິດກິບ ແລະ ປຸງແຕ່ງຂຶ້ນທຳອິດ ເພື່ອການສົ່ງອອກ, ການຫຼຸດລະດັບໜີ້ສິນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຫຼາຍ, ບໍ່ທັນສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບອບບາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ເປັນຕົ້ນ ບັນຫາເງິນເຟີ້, ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າແກ້ໄຂໃຫ້ແທດເໝາະກັບຕົວຈິງຕໍ່ມອີກ.

+ ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດອ່ອນຂໍ້ຄົງຄ້າງ.

- (1). ການຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານເປັນແຜນປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຍັງຊັກຊ້າ ແລະ ຂາດງົບປະມານສະເພາະ ຈັດສັນເຂົ້າສູ່ວຽກຈຸດສຸມບຸລິມະສິດ;
- (2). ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ວຽກງານຈຸດສຸມຂອງວາລະແຫ່ງຊາດ ລົງສູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຮາກຖານ ແລະ ສັງຄົມເຂົ້າໃຈຢ່າງທົ່ວເຖິງ ຍັງບໍ່ທົ່ວເຖິງ, ບໍ່ທັນການ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
- (3). ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ການເມືອງ ໃນບາງຂະແໜງການ, ບາງທ້ອງຖິ່ນ ຍັງບໍ່ທັນສູງ. ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງບໍ່ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທ່ວງທັນກັບເວລາ;
- (4). ການປະສານສົມທົບ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລະຫວ່າງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຍັງບໍ່ທັນກົມກຽວກັນດີ;
- (5). ຂໍ້ມູນດ້ານຕ່າງໆ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະແຫ່ງຊາດ ໂດຍສະເພາະ ຕິດພັນເຖິງທີ່ດິນ, ດ້ານແຮ່ທາດ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຊັດເຈນ.

ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້.

1. ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍທີ່ຕິດພັນກັບການເຜີຍແຜ່ ອະທິບາຍເນື້ອໃນການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເສດຖະກິດ-ການເງິນໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ, ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕະຫຼອດຮອດຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າທີ່ທ້ວເຖິງ ແລະ ທັນການ ເປັນປັດໃຈສຳຄັນສຳລັບການສ້າງຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານທັດສະນະແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ ແລະ ທັງມີຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ;

2. ຍ້ອນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນໄດ້ມີການເລັ່ງລັດ, ສະນັ້ນການປະຕິບັດວຽກງານແຕ່ລະດ້ານຖ້າຫາກດຳເນີນໂດຍເລີ່ມຈາກການເຮັດທົດລອງ ແລະ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ເພື່ອຊອກໃຫ້ເຫັນປັດໃຈຕ່າງໆທີ່ດີ ເພື່ອຖອດບົດຮຽນແລ້ວຜັນຂະຫຍາຍຕໍ່ເປັນມາດຕະການສຳຄັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດແຜນວຽກຕ່າງໆຮັບປະກັນມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
3. ການຈັດສັນງົບປະມານ ເຂົ້າບາງວຽກຈຸດສຸມຂອງວາລະແຫ່ງຊາດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ແຜນປະຕິບັດງານ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ຕາມລະດັບຄາດໝາຍ;
4. ການປະຕິບັດວຽກງານແຕ່ລະດ້ານ, ຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນຫາກດຳເນີນຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດຕາມ 3 ຫຼັກການ " ເດັດຂາດ, ໂປ່ງໃສ່ ແລະ ເປັນມືອາຊີບ " ແມ່ນແນ່ນອນຈະມີບັນຫາຕ່າງໆຕາມມາທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

III. ທິດທາງ ແລະ ວຽກຈຸດສຸມແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໃນປີ 2024 ແລະ 2025

ເພື່ອສືບຕໍ່ສູ້ຊົນໃຫ້ສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໃຫ້ຜ່ອນຄາຍລົງ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂໍສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ລົງເລິກຄົ້ນຄວ້າເຊື່ອມສານວຽກງານຈຸດສຸມຂອງວາລະແຫ່ງຊາດ ເຂົ້າສູ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນໄລຍະທ້າຍສະໄໝ ໂດຍອາດກຳນົດເປັນວຽກງານບຸລະມະສິດສະເພາະ ໃນແຕ່ລະຂົງເຂດວຽກງານ. ສະນັ້ນ, ທິດທາງ ແລະ ວຽກຈຸດສຸມໃນປີ 2024 ແລະ 2025 ຄວນສຸມໃສ່ດັ່ງນີ້:

ຄາດໝາຍສູ້ຊົນຮອດປີ 2025:

- ສູ້ຊົນເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ບັນລຸໄດ້ ໃນລະດັບ 5% ຫຼື ສູງກວ່າ. ໃນນີ້
 - ❖ ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນປຸງແຕ່ງສິນຄ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 30% ຂອງມູນຄ່າສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ.
 - ❖ ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 50% ຂອງມູນຄ່າສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ໃນປີ 2021-2023.
 - ❖ ການຜະລິດເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າ: 1) ຫົວອາຫານສັດໃຫ້ກວມເອົາ 70% ຂອງຄວາມຕ້ອງການຕະຫຼາດພາຍໃນ, 2) ຝຸ່ນຊີວະພາບ ໃຫ້ກວມ 50% ຂອງຕະຫຼາດພາຍໃນ, 3) ຜະລິດຊີ້ມັງ ໃຫ້ໄດ້ສະເລ່ຍ 6,8 ລ້ານຕໍ່ປີ, 4) ເຫຼັກເສັ້ນ ແລະ ເຫຼັກຮູບປະພັນ ສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ໄດ້ 80% ຂອງຕະຫຼາດພາຍໃນ ຂຶ້ນໄປ, 5) ທໍ່ຢາງ ສະໜອງໃຫ້ໄດ້ 40% ຂອງຕະຫຼາດພາຍໃນ ຂຶ້ນໄປ ແລະ 6) ການຜະລິດນ້ຳສື ໃຫ້ກວມ 78% ຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ.
 - ❖ ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ ລະຫວ່າງ 4-5 ລ້ານເທື່ອຄົນຕໍ່ປີ.
- ລາຍຮັບງົບປະມານ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ ລະຫວ່າງ 17-18% ຂອງ GDP.
- ສູ້ຊົນອັດຕາເງິນເຟີ້ ຢູ່ໃນລະດັບ ບໍ່ເກີນ 9% ຫຼື 1 ຕົວເລກ ແລະ ຮັກສາອັດຕາແລກປ່ຽນລະຫວ່າງເງິນກີບ/ໂດລາ ແລະ ກີບ/ບາດ ບໍ່ໃຫ້ເໜັງຕີງສູງ.
- ສູ້ຊົນໃຫ້ມູນຄ່າການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ເກີນ 70% ຂຶ້ນໄປ, ລະດັບຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ສູງກວ່າ ລະດັບ 5 ເດືອນ. ຄວບຄຸມປະລິມານເງິນ (M2) ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວບໍ່ເກີນ 20%.

- 1) ວຽກຈຸດສຸມການຜະລິດພາຍໃນເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ:

- ຂະແໜງການ ຕ້ອງໄດ້ສົມທົບກັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຄວນໄດ້ກຳນົດທ່າແຮງປະເພດການຜະລິດເພື່ອການທົດແທນນໍາເຂົ້າຂອງແຕ່ລະເຂດ, ວາງຄາດໝາຍດ້ານຕົວເລກຢ່າງລະອຽດ ໂດຍສະເພາະ ແນວພັນພືດ ແລະ ສັດ, ຫົວອາຫານສັດ, ຝຸ່ນຊີວະພາບ. ເລັ່ງກຳນົດອອກນະໂຍບາຍສະເພາະສໍາລັບການຜະລິດເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນບັນຊີແລ້ວ.

- ສຸມໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຊຸກຍູ້ຜູ້ປະກອບການ ເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້າໃນ 2 ປະເພດບັນຊີ ໂດຍສະເພາະພືດໃນບັນຊີພືດ-ສັດທ້າມການນໍາເຂົ້າ. ພ້ອມນັ້ນ, ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ການຜະລິດພືດທີ່ໄດ້ຮັບໂຄຕ້າສົ່ງອອກແລ້ວ ໂດຍສະເພາະ ເລັ່ງປັບປຸງມາດຕະຖານ ແລະ ຄຸນນະພາບຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນສັນຍາແລ້ວຕິດພັນກັບການຍັງຢືນກະສິກໍາ, ສຸ່ຊົນໃຫ້ມີການສົ່ງອອກຕົວຈິງຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນນັ້ນ ເລັ່ງຂະຫຍາຍແຫຼ່ງທຶນໃຫ້ແກ່ກຸ່ມການຜະລິດ ແລະ ດຶງດູດໂຄງການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການຜະລິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດການຜະລິດທີ່ມີທ່າແຮງ ໃນທົ່ວປະເທດ.

- ຮີບຮ້ອນຈັດຕັ້ງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມການຜະລິດ, ສະຫະກອນການຜະລິດ ທີ່ມີທ່າແຮງ ໂດຍສະເພາະພືດທີ່ໂຄຕ້າສົ່ງອອກ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສູງຈາກປະເທດເພື່ອນບ້ານ ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ມີໂຄງການສົ່ງເສີມທີ່ເປັນຕົວແບບໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ.

- ເລັ່ງຈັດຕັ້ງການຜະລິດປຸງແຕ່ງສະບຽງອາຫານ ແລະ ຫັດຖະກໍາ ທີ່ເປັນລະບົບຕ່ອງໂຊ້ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງ ການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ໂດຍສະເພາະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງວຽງຈັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງຈໍາປາສັກ ແລະ ແຂວງອື່ນໆ.

- ຄົ້ນຄວ້າອອກນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງພິເສດອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງພາຍໃນ ທີ່ນອນໃນຍຸດທະສາດອຸດສາຫະກໍາແຫ່ງຊາດຈໍານວນໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ການປຸງແຕ່ງກະສິກໍາ ເຊັ່ນ ຢາງພາລາ, ເຍື່ອໄມ້, ນໍ້າຕານ, ແຜ່ງມັນຕົ້ນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ມີໜ້າແໜ້ງການຜະລິດພາຍໃນແລ້ວ ໃນບາງແຂວງທີ່ທ່າແຮງ.

- ເລັ່ງແກ້ໄຂບັນຫາຂາດແຮງງານພາຍໃນ ໂດຍສຸມໃສ່ການຂະຫຍາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຈ້າງແຮງງານ, ອອກນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ເພີ່ມຜົນຕອບແທນ ແລະ ສົ່ງຈູງໃຈຕໍ່ແຮງງານໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ແຮງງານ ລັ່ງໄຫຼ່ອອກໄປອອກແຮງງານຢູ່ປະເທດ.

- ເລັ່ງໂຄສະນາ ແລະ ຕ້ອນຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ໃນປີທ່ອງທ່ຽວວາວ ປີ 2024 ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສົ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍສະເພາະ ປັບປຸງເສັ້ນທາງທີ່ສໍາຄັນ ເຂົ້າສູ່ເຂດທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ປັບປຸງຂອດບໍລິການ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງທ່ອງໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ.

- ເລັ່ງປະເມີນຂາດຕົວການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງຂຸດຄົ້ນແຮ່ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ໂຄງການແຮ່ທາດທົດລອງ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນແມ່ນຫັນເຂົ້າສູ່ກົນໄກປົກກະຕິ, ພ້ອມທັງໃຫ້ຢຸດຕິການອະນຸມັດໃໝ່ ແລະ ໂຄງການທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍສະເພາະ ໂຄງການຂຸດຄົ້ນຄໍາຕົກຂ້ອນ. ຊຸກຍູ້ໂຄງການທົດລອງຊັບສິນດິຈິຕໍ່ອນໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວຕາມແຜນການ.

2) ວຽກຈຸດສຸມການສ້າງຖານລາຍຮັບໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ:

- ເລັ່ງພັດທະນາລະບົບ ແລະ ເຊື່ອມຖານຂໍ້ມູນດ້ານລາຍຮັບກັບຂະແໜງການທີ່ມີລາຍຮັບສໍາຄັນໃຫ້ສໍາເລັດເປັນຕົ້ນ ລະບົບຄຸ້ມຄອງແຮງງານ, ລະບົບຄຸ້ມຄອງການອອກໃບຕາດິນ ແລະ ລະບົບອື່ນໆ;

- ສໍາເລັດການຍົກລະດັບລະບົບ TaxRIS ໄລຍະ 2, ໃນນີ້ ເລັ່ງປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດຂອງລະບົບໃຫ້ເປັນລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂະໜາດໃຫຍ່ຊຶ່ງຈະພັດທະນາເພີ່ມເຕີມບາງໂມດູນຄື: ໂມດູນການແຈ້ງມອບອາກອນລາຍໄດ້ບຸກຄົນ, ໂມດູນການສົ່ງອາກອນຄືນ, ໂມດູນການຄຸ້ມຄອງໃບເກັບເງິນເອເລັກໂຕນິກ (E-invoice), ໂມດູນການຄຸ້ມຄອງການຄ້າຂາຍອອນລາຍ (E-commerce);

- ສືບຕໍ່ເຮັດທົດລອງມອບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງ; ເລັ່ງທວງພັນທະຈາກທຸລະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ໂຄງການທົດລອງທີ່ຍັງຄ້າງຊໍາລະ ພ້ອມທັງປະຕິບັດການປັບໄໝ.

3) ວຽກຈຸດສຸມການສົ່ງເສີມການປະຢັດ, ຍົກສູງປະສິດທິຜົນລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ແລະ ການແກ້ໄຂໜີ້ສິນ:

- ເລັ່ງສໍາເລັດການເກັບຂໍ້ມູນ ແລະ ລົງທະບຽນລົດຂອງລັດ ຢູ່ໃນແຂວງທີ່ບໍ່ທັນສໍາເລັດ, ພ້ອມທັງປະເມີນຄືນລາຍຈ່າຍງົບປະມານອັນໃດທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນລົງຈາກການຄຸ້ມຄອງລົດລັດໃນໄລຍະຕໍ່ໜ້າ; ສຸມໃສ່ການປະຕິບັດລະບຽບ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ໄດ້ກຳນົດອອກໃຫ້ເຄັ່ງຄັດ;

- ເຄັ່ງຄັດປະຕິບັດມາດຕະການຍົກປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການລົງທຶນລັດ ໄປພ້ອມກັບຫຼຸດຜ່ອນການຄ້າງຊໍາລະໜີ້ສິນຂອງໂຄງການລົງທຶນລັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດ;

- ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂບັນຫາໜີ້ສິນສາທາລະນະ ໂດຍສຸມໃສ່ຮັກສາການຂາດດຸນງົບປະມານ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2% ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການກູ້ຢືມໃໝ່ຫຼາຍ, ສືບຕໍ່ເຈລະຈາເລື່ອນຊໍາລະໜີ້ຈໍານວນໜຶ່ງ, ຊອກແຫຼ່ງກູ້ຢືມທີ່ມີຄອກເບ້ຍຕໍ່າ ເພື່ອຊາລະໜີ້ໄລຍະສັ້ນ, ການຫັນໜີ້ເປັນທຶນສໍາລັບໂຄງການທີ່ປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ອື່ນໆ.

4) ວຽກຈຸດສຸມສ້າງສະເຖຍລະພາບດ້ານເງິນຕາ:

- ສຸມໃສ່ປະຕິບັດມາດຕະການຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ສະບັບເລກທີ 19/ກມສພ ໃຫ້ບັນລຸຕາມແຜນ.

- ເຂັ້ມງວດປະຕິບັດນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການທີ່ຕິດພັນກັບການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະ ການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບຈາກການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ແລະ ການລົງທຶນ; ຕິດຕາກວດກາປະຕິບັດມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດແລກປ່ຽນເງິນຕາທີ່ບໍ່ຖືກລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

5) ວຽກຈຸດສຸມຍົກສູງປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ:

- ສຸ່ຊົນໃຫ້ສໍາເລັດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຮັບຮອງນິຕິກຳຈໍານວນໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ພ້ອມທັງເຂັ້ມງວດປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຕິດພັນວາລະແຫ່ງຊາດທີ່ກຳນົດອອກ.

- ສືບຕໍ່ປັບປຸງກົງຈັກຂອງລັດທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕາມທິດກະທັດຮັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

- ສືບຕໍ່ການຫັນຫົວໜ່ວຍວິຊາການພາກລັດໄປສູ່ການກຸ້ມຕີນເອງທີ່ກຳນົດໄວ້ແລ້ວໃຫ້ສໍາເລັດ ແລະ ບາງຂະແໜງການ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການປະຕິບັດສັນຍາແບບພາລາກອນ ເທື່ອລະກ້າວ.

ຂໍ້ສະເໜີ:

1) ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງເຫັນວ່າຫລາຍວຽກຈຸດສຸມແມ່ນມີຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຢູ່ໃນຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ມີໜ່ວຍໜຶ່ງໃນຫລາຍໜ້າວຽກ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຂໍສະເໜີໃຫ້ມີການສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍ

ວຽກວາລະແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນຈົນຮອດປີ 2025 ແລະ ເຊື່ອມບັນດາວຽກຈຸດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

- 2) ສະເໜີໃຫ້ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກ ຈັດກອງປະຊຸມຜ່ານວຽກຈຸດສຸມຂອງວາລະແຫ່ງຊາດ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ທີ່ຈະສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮອດປີ 2025 ລວມທັງລະດັບຄາດໝາຍທີ່ຈະເປັນການວັດແທກ ຝົນສຳເລັດ ຮ່ວມກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບ.
- 3) ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງເປັນໂຄງການສິ່ງເສີມຢ່າງເປັນຮູບປະທຳ ໂດຍສະເພາະ ວຽກຈຸດສຸມສິ່ງເສີມການຜະລິດເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ໂດຍມີການຈັດສັນງົບປະມານ ຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ.
- 4) ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ລົງໄປຊຸກຍູ້ແຜນງານຂອງຕົນ ທີ່ຈະການົດເປັນວຽກສະເພາະ ຕິດພັນກັບວາລະແຫ່ງຊາດ ກັບທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະ ເຂດທີ່ມີທ່າແຮງໃນການຜະລິດ ແລະ ມີຖານ ລາຍຮັບງົບປະມານທີ່ສູງ.

ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຮຽນລາຍງານມາຍັງທ່ານເພື່ອມີທິດຊີ້ນຳຕາມທາງຄວນດ້ວຍ

ຮຽນດ້ວຍຄວາມນັບຖືຢ່າງສູງ

ລັດຖະມົນຕີ

ຄຳເຈນ ວົງໄພສີ